

The Ark, Gullet Blev Till Sand

Han kom med mig
nr jag drog bort den vren
som hen hund fljde han mig
ttt i spren
jag var glad t hans sllskap
nr jag skte gullet land
men Kristina
gullet blev till sand

Vi slet ont, ja allt gott
fick vi frsaka
ofta grt han och bad:
Ta mig tillbaka!
Men jag vgrade alltid
fast jag tvekade ibland
h, Kristina
gullet blev till sand

Han som var min kamrat
Han trodde mitt ord
fast jag redan d
sg att lngs denna vg
fanns knappast det jag ville n

ver prrien kom vi till en ken
Vi gick vilse
och brjade se spken
Man hr vatten som porlar
nr ens huvud str i brand
h, Kristina
gullet blev till sand

Jag som var hans kamrat
jag tog honom med
ver land och hav
kenvinden har hljt ett tcke
ver hans tysta grav

Ur en stinkade klla drack han vatten
och han blev sjuk och gick bort frn mig den natten
Nr hans blick hade slocknat
d gled klockan ur hans hand
h, Kristina
gullet blev till sand
h, Kristina!
Gullet blev till sand...